

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocialno glasilo.

Štev. 36.

V Ljubljani, v soboto 11. junija 1898.

Letnik III.

„Slovenski List“ izhaja v sobotah ob 11. uri dopoldne. — Naročnina je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Vsaka številka stane 8 novč. — Dopisi pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. — Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — Naročnina, reklamacije in oznanila se pošiljajo upravištvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. Uredništvo in upravništvo sta v Ljubljani, Gradišče štev. 15. Uradne ure od 10. do 12. dopoldne. — Oznanila se računajo po navadni ceni.

O položaju.

Dunaj, 8. junija.

Vsak ve kaj novega, kar jih stopica po zborničnih prostorih, a nobeden nima drugega dokaza za svoje novice, nego čuje se. Čuje se, da je Thun hotel odstopiti, da pa cesar ni vsprejel ostavke. Čuje se, da je Baernreither odstopil in da pride na njegovo mesto grof Stürgh. Čuje se, da ni, no da bo liberalne veleposestnike pridobil v graškem vprašanju za vlado. Čuje se, da se je razdrla desnica. Novi ministri so: Chlumecky, Madeyski, Plener. Čuje se, da bo drž. zbor še ta teden odložen, zaključen, razpuščen. Čuje se, da letos ne bo nobene seje več. Čuje se, da bo v torek seja, po kateri se vlada konečno odloči, kaj in kako.

Taka je torej; potem pa človek piše članek o položaju! Položaja sploh ni, marveč le valovanje, prekopicavanje brez zavesti, brez smeri. Dejanjski je samo to res, da je za vtorek napovedana seja in da se v ponedeljek pred njo zbere odsek za Badenijevo obtožbo. Dr. Dyk ima poročilo že izdelano. Dejanjski je pa tudi to, da se poslanci, ki jih je za ponedeljek in vtorek sklical brzojav iz vseh krajev sveta, kjer so pri Larih in Penatih služili poslanske desete, grozno jezé, da so prišli zastoj. Thun ni odgovarjal, in če se ne gre za najozje vladne interese, ni treba poslancev na Dunaju, ali ka-li?

Politiški pesimizem gospoduje pri vseh poštenih in razboritih možeh. Vse se razdira; država sama je v vedno večji nevarnosti in najznačilnejše znamenje o tem je to, da postaja misel o razpadu čim dalje popularnejša. V posamnih strankah se prav zaresno razpravlja, kaj in kam potem. Režé se pa tisti činitelji, ki zastopajo v zbornici revolucijske težnje.

Hujše ironije za sedanje razmere pač ni mogoče misliti, nego zveni iz ponavljaneja zatrdjanja rudečih internacionalcev izpod dr. Adlerjevega samosilništva, da je socialna demokracija jedina stranka, ki more rešiti Avstrijo in — da ni nikogar, ki bi se ti trditvi ustavil. Saj je brezdvoybeno, da se celo Thunova vlada pogaja z njimi. Resel — ministerski predsednik, samo tega še manjka!

In ob tem času, ko je Wolfovo suggestovanje hipnozovalo do mala vse Nemce, ko se po njegovi piščalki vrtita nemško govoreči Žid in protižidovski nemški nacionalce, liberalni advokat in obrtnik, se katoliška ljudska stranka zopet tesneje oklepa desnice. Ad quid perditio haec?

Jedna nemška stranka, ki je imela včasih na svojih vajeih celo zbornico in ki sedaj še dejanjski vlada po birokraciji, molči in stoka — t. j. stranka velikega kapitala kat' eksohen — pod Žida Mauthnerja poveljstvom. Ti gre mraz za nohte. Saj se tiče sedanja kriza tudi svetlega žvenketajočega zlata in srebra, ki je do sedaj tako iz lahka se skupljalo v trdne židovske verthajmerice. Pogodba z Ogersko se ne bo sklenila ustavnim potom. Mažarska konkurenca vničuje naš veliki obrt. Dobička je vedno manj, in zato — „waih geschrien“. Wolfu se sedaj ne more odpovedati, klaverno, obupno leze za njim in v srcu proklinja vsa jezikovna vprašanja z nemštvom vred na dno pekla.

„N. Fr. Presse“ tolmači duševne boje te stranke. Z vsem mogočim vzletom opisuje za-

lostne razmere. V njihovo ozdravljenje pa v pravi židovski predrznosti roti in pridruša Čehe, naj — odnehajo. Nekaj Poljakov trobi ž njo ravno tisto pesem. Kar ne mora ropar izsiliti, mora se mu dati prostovoljno! Lepo načelo!

Nas pa v sedanji krizi uprav ta potrtost židovskih liberalcev veseli in v tem dejstvu nam zori nadeja boljših časov. Če bo v tem oziru kriza napredovala, potem bo gotovo na njeno mesto nastopila tudi za nas boljša doba.

Iz državnega zbora.

Krščanski socialci so v seji dne 6. junija stavili predlog, naj vlada prepove kitajskim kulijem, naseljevati se v Avstriji, kamor bi najbrž hoteli siliti, precej ko se otvori sibirski železnica. — Posl. dr. Ferjančič je interpeliral, zakaj kamniško okrajno glavarstvo izdaja plačilne naloge za osebno dohodarino samo v nemškem jeziku. — Soc. demokrat posl. Hannich se je pritožil zaradi prepovedi, da se mejklici poslancev ne beležijo v zapisniku. Predsednik je odgovoril, da ostane pri prepovedi in da bi bilo treba še v nekaterih drugih točkah popraviti pravilnik. — Nato je dobil besedo Schönererjanec Türk. Kot zvesti hlapec Bismarkov je hvalil svojega gospodarja in ga branil. Pritoževal se je, da ima vlada z najvišjimi krogi vred „slovansko misijo“, kar kažejo naredbe v Gradcu. Nato je govornik prijel ministra Bärnreitherja, da naj odstopi, ker je le coklja, da ne zdrči grof Thun naglo navzdol. Krivdo pri Gradcu ima tudi general Beck. Nemci se bomo še-le začeli biti s pravim orožjem (!) in že prijemamo za meč. — Poslanec Nitsche je tudi govoril o Gradcu in se norčeval iz policajev in orožnikov, kako stražijo po graških ulicah. — Kršč. socialist Axman se je najprej podrgnil ob jezikovnih naredbah, ki so surovo nasilstvo na prava, katera imajo Nemci v Avstriji. Potem je pral socialne demokrate, češ da jih je vlada kupila. Poslanca Reselna je imenoval „vojskovodjo v Gradcu“, pred katerim se vse trese. Ob sklepu je govornik zagotovil, da je njegova stranka na vso moč vnetja za nemško „Gemeinbürgschaft“ in da je pripravljena žrtvovati za to tudi svoje politično življenje. — Naprednjak Noske je dolžil vlado, da vznemirja nemško ljudstvo in tira državo v propad. — Nato se je seja sklenila.

V seji dne 7. junija je napravil v slovenskem jeziku obljubo novovoljeni poslanec Ivan Vencajz. — Posl. dr. Sylvester je interpeliral zaradi druge železnične zveze s Trstom. — Poslanec Schönerer je dobil besedo k svoji peticiji, da naj se precej odpravijo na Češkem jezikovne naredbe in da naj se nemščina napravi državni jezik. Rekel je, da mu je to peticija izročilo 2183 nemških občin in da nosi 51.674 podpisov. Hotel je prečitati vsa imena občin. Predsednik mu je oporekal in ker se ni za opomin zmenil, mu je vzel besedo in jo dal poslancu Cingru. Schönerer je na glas čital dalje imena občin, tako da Cingr ni mogel govoriti. Potem je dobil besedo ministerski predsednik grof Thun. Obstrukciji so napravili velik šum. Ko se je šum nekoliko polegel, je grof Thun izjavil, da bode drugi dan odgovoril na interpelacijo o graških zadevah. Mej tem so si vsi nem-

škonacionalni poslanci demonstrativno natakili plavice. Potem je k razpravi o jezikovnih naredbah do besede prišel posl. Wolf. A hotel je čakati, da bi Schönerer končal s čitanjem imen. Zastoj mu je predsednik zagrozil, da mu odvzame besedo, ako ne prične govoriti. Zmagal je Schönerer, čital dalje, in sprejel se je predlog, da pridejo peticije v stenografski zapisnik. Nato sta se poslanci Bielohlavek in Kaiser hudovala nad predsednikom, zakaj ne pridejo mejklici v zapisnik. Zdaj je govoril Wolf, a govoril tako surovo, da se kaj takega še ni slišalo v avstrijskem parlamentu. Ker se namerava za dunajske šolske otroke prirediti cesarska slavnost, je imenoval Wolf to „Betreibung einer grossen Kinderschinderei“, rekoč: le z radikalnim bojem se more pomagati Nemcem. Učinek radikalnega postopanja se je pokazal še, ko sem sedel v ječi in je na tisoče ljudij prepevalo pred sodiščem „Wacht am Rhein“. Tudi katol. ljudska in kršč. socialna stranka sta pricapljali za nami. Dr. Lueger je pred parlamentom potem po boju oznanil, da je Baden padel. V Aesopovih pravljicah stoji, da sta osel in zajec, ko so živali šle na boj, prišla zadnja na bojišče, ko je bil boj končan, in osel je začel rigati: I-a, zmagali smo! — Pa, čemu debate? Ven, mej ljudstvo! Nemško ljudstvo bo govorilo! Toda jubilejskih slavnostij ne bode prirejalo in cesarske pesmi ne bode prepevalo, postavilo se bode jedino le na stališče narodne zavednosti. Trpeli bodo tudi Čehi. Nemci ne bodo jemali v službo čeških delavcev, tudi v Nemčiji ne bodo dobili Čehi nič več kruha. Na Češkem so škofje sami Čehi, v bogoslovnih semeniščih in uradih se hoče narediti vse češko. Nato je Wolf prijel „državnega pravdnika“ podpredsednika dr. Ferjančiča, ker ne pusti, da bi se vpisovali mejklici v zapisnik. Ko je tega oklal, spravil se je Wolf na nadškofa Valussija v Tridentu, ki je prepovedal čitati liberalno „Bozener-Zeitung“. Rekel je o škofu večkrat zapoved, da je „ein übermüthiger, verrückt gewordener Pfaffe.“ Te psovke so napravile grozovit hrušč, malo je manjkalo, da dr. Žitnik in nekateri drugi poslanci niso skočili v Wolfa. Ker je podpredsednik Wolfa poklical k redu, je rekel: „Sorgen Sie lieber dafür, dass diesen verrückt oder toll gewordenen Pfaffen das Handwerk gelegt wird!“ Duhoven ne sme biti politik, ker mora oznanovati le ljubezen, v politiki se pa mora oznanovati tudi sovraštvu. Jaz sem že itak izobčen, jaz sem „toleratus“, ker me župnik ni pustil biti za botra, dokler nisem zagrozil, da drugače postanem luteran. Mejklici so se prepovedali, ker so zadevali vojnega ministra in — „Jubiläumsdu-selei“. Iz opozicije je nastala obstrukcija in iz te nastane revolucija, kakor l. 1848. V Nemčiji se bolj in bolj pripravljajo na odločitev in avstrijski Nemci ne bodo izročeni poginu. — V Gradcu se je državni hudodelec grof Gleispach postavil za čuvaja pravice v treh deželah. V Gradcu so že pred 6. oktobrom l. 1848. ljudi obešali na ulične svetilnice, se bode pač še našla kaka svetilnica. (Posl. Glöckner: Na prostoru za živino so izložili Gleispacha!) Wolf je ta mejklic ponovil, da je tako prišel v zapisnik. Končal je Wolf z besedami: Boj pojde do uničenja, a nemški narod ne bode uničen. — Za Wolfom je dve uri govoril poslanec dr. Žitnik,

najprej slovenski, potem nemški. Dokazoval je, da je centralistiški in germanizacijski zistem kriv vseh zmed v Avstriji. Razpravljal je zgodovino jezikovnega vprašanja v Avstriji od cesarice Marije Terezije do Badenijevih naredb. Bil je odločno proti uvedanju nemškega državnega jezika, ker so druge vezi, ne pa nemščina, ki drže Avstrijo skupaj. Le na podlagi popolne narodne ravnopravnosti napravi se mir med narodi. Dokazi za potrebo nemškega državnega jezika so trhli. Čvrsto je govornik prijemal nemške nacionalce, ki terorizujejo vse nemške stranke. Kazal je krivice, ki se Slovincem gode ob mejah od strani Nemcev in Italijanov, apeloval je na čut pravičnosti, če ga Nemci še kaj imajo, in izrazil željo po spravi in miru med narodi, ki bode v blagor narodom in državi.

Na koncu je imel govor še poslanec dr. Kramar, ki je polemizoval z Glöcknerjem, Pferschejem in drugimi Nemci. Rekel je, da 14 milijonov Slovanov ne bode nikdar dovolilo nemškega državnega jezika. Parlament je mrtev! Nenaravni centralizem se mora odstraniti.

Prihodnja seja bode v torek.

Izvirni dopisi.

S Koroškega, 8. junija. Iz „Slov. Lista“ sem zvedel, da se bo vršil ta mesec časnikarski shod v Pragi. Ta misel je izvrstna! Velevažen za vse Slovane v Avstriji je ta korak. Želim in prosim Boga, da bi se po tem shodu ne spoznali samo slovanski časnikarji, spoznal naj bi se po njem ves slovanski narod. Politični, gospodarski in narodni boj začel se je zoper Slovane v Avstriji do zadnjega kota, do zadnje koče, do zadnjega — pastirja! Branimo se zlasti ob meji sicer z ognjevitostjo, z močjo, kakor jo ima tisti, ki se potaplja, a uspehi so venderle majhni. Glavnega uzroka temu ni iskati v tem, da nas je „malo“, ampak v tem, ker nam manjka dosihmal jedino, za nas rešilno, in za naše nasprotnike pogubno sredstvo, in to je po mojem mnenju: eden pismeni jezik za vse izobražene Slovane. Vsak človek svoje trdi, a jaz pa ne poznam večjega zadržka do naše celokupne moči in veljave, kakor so naše različne, če tudi bogate literature. Zakaj trobenta vsaki del slovanskih orgelj svojo pesem? zakaj piha vsak v svojo piščalko? Složimo jih in napravimo si slovanske orglje: jedini slovanski pismeni jezik! Do danes ni nam možno stopiti z našimi severnimi brati v kakšno trgovinsko ali obrtno zvezo, ker ondotni narod dovolj ne razume nas, in mi ne moremo biti v tesnejši medsebojni zvezi, dokler nimamo slovanskega pismenega jezika. Mladenič, ki gre na tuje, se priučiti kakega slovanskega narječja, toda doma se ga ne more posluževati, pisati se tega ni učil — on se prime tujega jezika — nemškega, katerega pisati se je morda nekoliko naučil, postane mlačen za slovanstvo in celo nam ptuj. Zaradi tega imamo med trgovci in obrtniki toliko nesnage. Obrta in kupčije v večjem obsegu ne more nobeno slovansko pleme, razun Rusov, izvrševati v svojem jeziku. Jedini narod slovanski, kateremu je bodočnost gotova, je narod ruski, in ako se ne poprimemo vsi Slovani tega jezika kot posredovalnega sredstva, nas v teku jednega stoletja vkljub vsemu našemu naporu venderle lahko požre naš sovražnik, četudi ne baš s krvavim mečem. Narodni ponos zagotavlja narodu obstoj, oboje pa pospešuje skupni narodni jezik. — Bi li potem bilo napakno ali nepotrebno, da se ustanovi za vse Slovane v Avstriji list, pisan v slovanskem duhu in v ruskem jeziku?

Silno potrebno je tudi, da bi se dijaki na vseh avstrijskih srednjih šolah, in dijakinja na višjih ženskih učiliščih, začeli učiti ruskega jezika. V vse srednje šole naj se uvede ruščina, vsaj v slovanskih krajih, kot obligatni učni predmet. Vrzimo proč vsak strah, da se nam bode prebacivalo rusofilstvo! Ne, mi Rusi ne bomo postali, mi hočemo ostati zvesti Avstrijci, a imeti hočemo in znati hočemo skupni slovanski jezik, kakor imajo izobraženi Nemci jeden jezik. Nemci se prav nič ne bojé, tirjati pogojev za obstoj svojemu skupnemu narodu, čemu naj

se bojimo mi, ki sestavljamo z njimi isto državo in nosimo ista bremena?

Ali bi ne bilo dobro, ko bi se sprožile na omenjenem časnikarskem shodu v Pragi te misli? Bodimo v tej zadevi radikalni! Ne cepimo svojih močij, ampak združujmo jih! Ne govorimo več o vzajemnosti, ampak storimo korake, kateri se morajo enkrat storiti, če hočemo živeti!

Politiški pregled.

Ministerski predsednik grof Thun se je zadnji ponedeljek posvetoval z načelniki klubov, kako bi se pričelo delo v zbornici, da se vsaj važne vladne predloge spravijo v prvo branje, a — brez uspeha. Nemški kolovodje so odgovorili: Nič dela!

Člani kvotnih deputacij so se sešli danes na Dunaju v posvetovanje. Madjari so sicer postali nekoliko prijenljivi, vender ni dosti upanja, da bi se določila kvota, ki bi našla večino v obeh zbornicah.

Med novimi predlogami finančnega ministra je za kmete posebno važna ona, ki namerava izdatno znižati pristojbine za prenos imetja (desétek). Zakonski bi ne plačevali, če prenesó imetje med seboj, do vrednosti 2500 gl. nič pristojbin. Sploh bi pa kmetje plačevali četrtinko, in v nekaterih slučajih celo polovico manj pristojbin, kakor druge osebe. Zlajšane bi bile tudi druge pristojbine (skupaj za blizu 2 milijona gl.), ki so v resnici sedaj prehude. Nemški kričači bodo preprečili tudi ta, ljudstvu koristni zakon, ker v državnem zboru ne puste delati.

Boj za univerzo v Brnu. Znano je, kako odločno zahtevajo Čehi češko univerzo v Brnu. To je Nemce zbudilo in v nedeljo 5. t. m. so priredili v Brnu neko slavnost, ki naj bi pričala, da je Brno nemško mesto, v katerem sme biti samo nemška univerza. Naredili so po mestu slavnosten sprevod društev, ki se je odlikoval po množici frankfurtarskih trakov in s tablicami z napisi „Slava nemški univerzi v Brnu.“ Jezi pa nemške časopise, da se ta slavnostni sprevod ni mogel mirno pomikati po „nemškem“ mestu. V vseh ulicah pričakovali so ga Čehi, ki so to komedijo spremljevali s „Pereat“ klici. — Jutri pa prirede kot odgovor moravski Čehi v Brnu veliko manifestacijo za češko vseučilišče. Slavnosti se vdeleži tudi praški župan Podlipny in več poslancev.

Volitve v Srbiji so se zvršile po volji Milanovi. Izvoljen je bil samo jeden radikalni poslanec, ki je odločen nasprotnik vlade. Vseh članov šteje skupščina 258. Liberalna in napredna stranka sta sedaj obe vladni in — Milanovo orodje. Rodila je majka junake, ki so pa žal na političnem polju največje mevže. Z njih pomočjo se tira domovina v propad.

Predsednikom francoske zbornice je bil izvoljen dne 9. t. m. Deschanel z 287. glasovi, Brisson je dobil 277 glasov. Podpredsedniki so: Leygues, Sarrien in Krantz, za četrto podpredsedniško mesto bo treba ožje volitve.

Domače novice.

Osebnosti. G. Maks Veršec, doslej uradni vodja pri ljudski posojilnici v Ljubljani, je imenovan glavnim nadzornikom „Gospodarske zveze“. — Slovenski pesnik Anton Aškerc je imenovan mestnim arhivarjem v Ljubljani.

Potresna podpora. V živem spominu je Ljubljančanom gotovo še 15. julij lanskega leta, ko se je zemlja zopet tako močno zazibala, kakor da bi se osodepolni velikonočni dnevi leta 1895. hoteli zopet ponavljati. Gosp. župan Hribar je sklical takoj izvanredno sejo občinskega sveta, ki ga je pooblastil, da pokliče na pomoč tuje tehnične moči, ker domače ne bi zmogle zmagati dela, ako se hoče hitro cenitev škode izvršiti, ker le na ta način je tudi hitra pomoč osigurana. Hvalevredno se je trudil gosp. župan, to mora vsakdo priznati, in iz njegovih ust je tudi Njega Veličanstvo naš presvitli cesar slišal tužno zgodovino našega mesta, ko je župan prosil pomoči na ces. dvoru v Išču. Toda zaman so čakali prebivalci pomoči, akoravna je bila škoda izdatna, ker direktno in indirektno je pri

raznih popravah vsakdo občutil te nasledke elementarne sile. Vse je naenkrat zaspalo in obmolnilo, le to je ostalo, da se onih posojenih 100.000 gl. od obrtnikov in trgovcev strogo iztirjuje, da so se davki zvišali, da je draginja večja in zaslužek manjši. Pričakovali smo mesec za mesecem, da se bo vender kdo izmed občinskega sveta ganil, sosebno pri zadnji seji, ko se je razpravljalo računski zaključek tudi potresnega zaklada. A zaman! Štejemo si torej v svojo dolžnost, sedaj, ko bomo kmalu imeli obletnico 15. julija, klicati ta dan merodajnim krogom v spomin s prošnjo, da se naj vender pove prebivalcem našega mesta, kaj se je v tej pomožni zadevi storilo, in zakaj da vender vse o tem trdovratno molči.

Državnozbornska volitev. V ponedeljek 6. t. m. se je vršila dopolnilna državnozbornska volitev za kmetske volilne okraje: Ljubljana, Vrhnika, Litija, Stičina, Ribnica in Velike Lašče. Izvoljen je bil nadsodišča svetnik g. Ivan Vencajz z 206. glasovi. Po volitvi zbrali so se volilci ljubljanske okolice pri Frincu, kjer sta jih obiskala prejšnji poslanec g. dr. Šusteršič in pa novovoljeni poslanec g. Vencajz. G. župnik Kolar pozdravil ju je z jednatimi, pristrčnimi besedami. Odgovoril je najprej poslanec Vencajz, predstavivši se dozdej še neznanim volilcem, in izrekel zahvalo za skazano mu zaupanje. Povdarjal je, da ga izvolitev tem bolj veseli, ker je domačin in posestnik v okraju samem, in ker se je ta volini okraj vedno odlikoval, tako po svojih poslancih, kakor po zavednosti in disciplini volilcev. Spominjal se je zamrlega poslanca kanonika Kluna in odstopivšega poslanca dr. Šusteršič-a, ki sta bila po svojem plemenitem značaju in po vstrajni delavnosti vedno in povsod bisera slovenske delegacije. Poslanec se je postavil na stališče, da je pooblaščenec svojih volilcev, da hoče le po dogovoru z njimi svoj poslanski posel izvrševati in zaradi tega v nepretgnosti zvezi z njimi ostati. Na to poslavljaj se je g. dr. Šusteršič od svojih volilcev, priznavajoč, da je volilni okraj ljubljanska okolica-Litija po svojih prebivalcih in volilcih najplemenitejši okraj, ter da je on tako zaupal svojim volilcem in njih razsodnosti, da je prosto in sigurno nastopal v političnem življenju, prepričan, da tudi volilci odobrujejo njegove korake. Zahvalil se je najpristrčneje volilcem za neomejeno zaupanje, katero so mu skazali, ter obljubil jim, da bo posvetil v prihodnje vse svoje moči narodno-gospodarskemu vprašanju. Sestanek je imel povsem znak prijateljskih zaupnih odnošajev, ki vežejo poslanca z volilci.

Deželno sodišče v Ljubljani. Iz krogov ki imajo opraviti pri deželnem sodišču v Ljubljani, se slišijo pritožbe o čudnem, do zadnjega časa tukaj nenavadnem nastopanju nekaterih članov sodnih zborov. Čujejo se nepotrebni vsikli, ki so razžaljivi za stranke, dostikrat pa tudi za navzoče zborovalce. Upamo, da bo zadoščal ta opomin, sicer bomo prisiljeni, poslužiti z imeni in dejstvi.

Shod vseh slovenskih visokošolcev in abiturientov v Ljubljani se zvrši 12., 13. in 14. avgusta t. l. Glavni točki zborovanja: slovensko vseučilišče v Ljubljani in občedijska organizacija mej počitnicami. Predsednik: g. stud. phil. Jožef Reiser, Dunaj VIII, Lederergasse 20. I. 5.

Procesije sv. Rešnjega Telesa so se letos vršile v Ljubljani ob številnejši vdeležbi občinstva, nego druga leta. Pri trnovski in šenklaški procesiji so bogoslovci krasno peli, šentpetersko procesijo je pa poveljevalo brez števila belooblečenih deklet in brhkkih Slovenk v narodni noši. Pri procesiji v stolnici se je opazilo, da niso gorele električne luči. Ko smo imeli še plin, so se o takih slovesnostih vedno prižgale plinove svetilke. Pri tej procesiji so v dolgi vrsti svetili krščanski socialni delavci, kar je naredilo najlepši vtis. Žalibog sta pri znamenju na sv. Jakoba trgu dva vladna uradnika izzivala pobožno občinstvo s tem, da sta kadila cigarete. To obnašanje vladnih zastopnikov pri procesiji je občinstvo silno razburilo. Prvi junak je tisti baron Rechbach, kateremu so bili pri demonstraciji v „Zvezdi“ na poti slovenski deželni trakovi, prusofilski trakovi pa ne, drugi

junak je pa tisti grof Chorinsky, ki poštene meščane nadleguje z dvoboji. Nadejamo se, da bode baron Hein preskrbel, da se vsaj pri procesijah v bodoče ne kaže aristokratska predrznost nekaterih uradnikov. Jutri dopoludne bode deta še procesiji pri sv. Jakobu in pri očetih frančiškanih.

Židu Robertu Mozesu, trgovcu v Ljubljani, dovoljeno je, da sme svoje ime premeniti v Moskovič. Ali bode to ime bolj vleklo Slovence v njegovo trgovino?

K slavnosti Palackega v Prago pošlje občinski svet ljubljanski deputacijo.

Posvečevanje ljubljanskih bogoslovcev. Presvitli knez in škof ljubljanski podeli letos bogoslovcem subdijakonot 19. julija, dijakonat 21. in mašništvo 23. julija.

Vojaška godba svirala bode vsak četrtek zvečer — in ne v soboto — poleg Tivolskega Gradu.

Niža gimnazija v Ljubljani je dobila svojo šolsko zastavo. Blagoslovil jo je preteklo nedeljo č. g. kanonik Kalan. Nova zastava je krasno delo tukajšnje c. kr. obrtne šole za umetno vezenje, sliki sv. Alojzija in sv. Cirila in Metoda je zgotovil domači slikar g. Grohar, na vrhu droga pa je cesarski orel, tudi umetniško delo domačega pasarja g. Tratnika.

Nova topničarska vojašnica v Ljubljani bode imela na prvem mestu slovenski napis. Kar je mogoče tu, zakaj bi ne bilo mogoče tudi pri „Landwehrkaserni“? Ob ta naslov se je znani slovenski prvak zaletaval, ko je bil še samo deželni poslanec, sedaj, ko je zlezal višje, pa pusti nemščini prosto pot.

Koroški Slovenci zmagali so dne 6. junija pri občinski volitvi v Svetni Vasi v Rožu. Ta občina je bila doslej v nemškutarskih rokah. Zmaga v Svetni Vasi je lepo povračilo za — padlo Kotmaro Ves. Slava!

Za vseučilišče v Ljubljani je sklenil primerno resolucijo občinski odbor v Teharjih pri Celju.

Mariborske Slovenke so osnovale podružnico sv. Cirila in Metoda.

Društva.

Na Kozlerjevem vrtu bode jutri popoldne kaj zanimiva vrtna veselica „Slavčeva“. Opozarjamo nanjo svoje čitatelje. Vrlo pevsko društvo zasluži vsestranskega odziva. Pevski zbor bode med drugimi pel lepe narodne pesmi, na programu so pa tudi atletske nastopi in produkcije vojaške godbe. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 20 kr. za osebo.

Druga narodna dirka, katero je priredil klub slovenskih kolesarjev „Ljubljana“, vspela je v vsakem oziru prav dobro. V soboto zvečer priredil je „Sokol“ slovenskim biciklistom in njihovim gostom družbinski večer, pri katerem je sodelovala vojaška godba in pevsko društvo „Ljubljana“, z zanimivim vspehom. V nedeljo bil je na vrtu hotela „Lloyd“ skupni zajutrek, pri katerem je igrala vojaška godba, kakor pravijo, venderle nekaj slovanskih točk. — Dirka sama pričela se je ob 3. uri popoldne ob zelo mnogobrojni udeležbi občinstva in dirkačev, katerih je bilo 31 prijavljenih. Najboljše so vozili, kakor sledi: I. Dirka juniorov: Prvi „Tenax“ (1 min. 42 sek.), drugi Grassi P. A. (1 min. 42³/₆ sek.), tretji Verčič Oroslav (1 min. 43 sek.), 2¹/₂ kroga. II. Dirka gostov: Prvi Struppi Stanko (4 min. 4 sek.), drugi Ferkovič Vinko (4 min. 4¹/₆ sek.), tretji Hafner Zlatko (4 min. 4²/₆ sek.) 5 krogov. III. Glavna dirka: Prvi Ferkovič Vinko („Slovjen“ Zagreb) 7 min. 35⁴/₆ sek.), drugi Iros Fran (7 min. 36 sek.), tretji Speil Avgust (7 min. 36¹/₆ sek.). Novak Mirko (Zagreb) vozil je največ krogov (10 krogov). IV. Dirka seniorov: Prvi Verčič Oroslav (3 min. 36¹/₆ sek.), drugi Voglar Fran (3 min. 40³/₆ sek.), tretji Jarc Fran (3 min. 41¹/₆ sek.) 5 krogov. V. Dirka na jedno angleško miljo: Prvi Iros Fran (3 min. 40⁴/₆ sek.) drugi Speil Avgust (3 min. 41 sek.), tretji „Tenax“ (3 min. 41¹/₆ sek.) s 4 krogi + 9 m. VI. Vožnja na tandemih in na kolesih z več sedli: Prvi quadruplet 5 min. 30³/₆ sek.) drugi Ferkovič-Huth (Zagreb) (5 min. 30³/₆ sek.), tretji Speil-

Grassi (5 min. 30⁴/₆ sek.) = 7¹/₂ krogov. VII. Handicap: Prvi Gotthardt Ivan (Ljubljana) (4 min. 31²/₆ sek.), drugi Grassi P. A. (Ljubljana) (4 min. 34¹/₆ sek.), tretji Struppi Stanko (Zagreb) (4 min. 41 sek.) = 7¹/₂ krogov. Občinstvo je z veliko pozornostjo zasledovalo dirkače ter ni štedilo s ploskanjem. Po dirki bil je vojaški koncert v Sokolovi dvorani „Narodnega doma.“

Izlet v Zagorje. Pevska zbor „Gl. Matice“ priredita dne 19. t. m. poletni izlet v Zagorje. Uprava južne železnice je dovolila znižanje vožnine za 50 %. Izletniki se odpeljejo iz Ljubljane z mešancem ob 6. uri in se vrnejo zvečer ob 11. uri s poštnim vlakom. Za duševne in telesne potrebe bo kar najbolje preskrbljeno. Dopoludne ob 9. uri bo sv. maša v farni cerkvi. Opoludne bo pogrnjeno v treh velikih gostilnah za izletnike, ki se odpeljejo po kosilu na že pripravljene voze v toplice Izlake (Gallenege). Tam se bo vršila ljudska veselica ob rudniški godbi in zborovem petju. Proti večeru se vrne društvo v Zagorje in potem z poštnim vlakom v Ljubljano. Zagorje je sam ob sebi znamenit kraj, izlet v Izlake po dolini piramid pa prirodno znamenit. Vse kaže, da bo lep izlet in pa za mal denar. Vabljeni so na izlet zborov i vsi društveniki in prijatelji „Glasbene Matice“. — Železniški listki dobivajo se edino le v Lozarjevi prodajalni na glavnem trgu, in to do sobote zvečer (18. t. m.) ob 7. uri.

V ljubljanskem uradniškem konsumnem društvu so bili na občnem zboru dne 7. t. m. izvoljeni v nadzorništvo gg.: Gangl, dr. Jan, Svetek, Topolanski in kot namestnika: Gomilšek in Putik. V predstojništvo so pa izvoljeni gg.: Armič, Karlin, Koba, Mandelj, Palčič, Pucihar, Tomažič, in namestniki Furlan, Jenko, Kandare. Upamo, da bode novi odbor še bolj uspešno vodil društvo, kakor odstopivši člani prejšnjega odbora.

Krščankosocialno železničarsko društvo je izvolilo na svojem občnem zboru preteklo saboto te-le častne člane: nadškofa Jakoba Missijo, načelnika postaje juž. železn. Ev. Guttmanna, dr. Schweitzerja, dr. J. Debevca, dr. Brejca, Karola Polaka in dr. Janežiča. Na občnem zboru se je kaj živahno razpravljalo o bolniških podporah društvenikom. Nadjati se je, da jih društvo skoro upelje. Društvo šteje sedaj 213 članov. Podpornih članov ima z ozirom na svojo važnost vse premalo. Priporočamo to društvo v podporo, ker je veličin branik napram socialni demokraciji, ki ravno med železničarje najrajše meče svoje mreže. Zato na pomoč krščankosocialnim železničarjem!

Pevsko društvo „Ljubljana“ napravi izlet v Sežano dne 26. junija 1898, to je ravno ob obletnici, ko se je blagoslovila društvena zastava. Tega izleta se udeleži pevski zbor polnoštevilno z zastavo. Namen izletu je ta, da društvo „Ljubljana“ priredi istega dne v Sežani narodno slavnost, katere čisti dobiček je namenjen v korist zgradbi „Narodnega Doma“ v Trstu. S tem hoče „Ljubljana“ vrniti rojakom ob Adriji ono bratsko ljubav, katero so nam izkazali lani, ko so pohiteli s posebnim vlakom k nam v Ljubljano. Ker je torej namen slavnosti rodoljuben in vzvišen, pričakovati je, da prihiti ta dan mnogo naroda v prijazno Sežano in da vsak po svoji moči položi mal dar na altar drage nam domovine slovenske. Razpored slavnosti priobči se v kratkem.

Pevsko društvo „Ljubljana“ priredi dne 10. julija 1898 velik vrtni koncert na vrtu pri „Virantu“. Narodna društva ljubljanska se prosijo, da prirejajo svoje veselice upoštevajo ta dan.

Ljudski shod v Šent Petru na Krasu. Ljubljanski slovenski krščanski socialci potujejo sedaj od kraja do kraja, da navdušujejo narod za idejo slovenskega vseučilišča pa da ga poduče, kako naj se gospodarski osamosvoja. Preteklo nedeljo je bil tak shod v Št. Petru na Krasu na vrtu „Narodne gostilne“. Vdeležil se ga je narod iz vsega okraja. Predsednikom shoda je bil izvoljen č. g. kurat Zupan iz Št. Petra, podpredsednikom č. g. K. Lenasi in zapisnikarjem g. Ivan Štefe. O

razločku mej krščanskim socializmom in socialno demokracijo sta temeljito razpravljala gg. Jož. Gostinčar in Ivan Kregar. Kazala sta, da se ljudstvu lahko pomaga, če se izvršujejo krščansko-socialna gospodarska načela. Vnemala sta zborovalce sosebno za kmetijske zadruge. Ljudstvo ju je z zanimanjem poslušalo ter izražalo svojo hvaležnost za prijateljske svete. Za ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani je govoril g. Štefe. Radikalni govor so zborovalci opetovano odobrvali. Tudi g. Gostinčar je povedal nekaj krepkih besedij za slovensko univerzo. Za ustanovitev slovenskega vseučilišča je bila z velikim navdušenjem vsprejeta ta-le resolucija: „Ljudski shod v Št. Petru na Krasu zahteva, da se vlada ozira na opravičene zahteve vseh Slovencev, ter skoro ustanovi v Ljubljani slovensko vseučilišče, katero je za izobrazbo slovenskega naroda in za obstoj države na jugu neobhodno potrebno in ker ima slovenski narod po § 19. drž. osnovnega zakona pravico, od vlade tirjati, da mu da, kakor drugim narodom, vsa potrebna sredstva za izobraževanje“. Sprejeta je bila tudi resolucija, ki pozivlja pripravljalni odbor za slovensko vseučilišče, naj raztegne svoj delokrog ter naj poleg spomenice da tudi ljudstvu potrebnih navodil, kako naj se tirja ustanovitev slovenskega vseučilišča. G. Jakopič je poljudno govoril o borzi, o državnem zboru, o pogodbi z Ogersko in o tem, kako bi se na Krasu upeljala kaka pripravna obrt, ki bi ljudstvu v zimskem času donasala kaj dohodkov. Proti podraženju sladkorja jo govoril g. Gostinčar ter je bila vsprejeta primerna resolucija na finančno ministerstvo. H. Krašovec iz Št. Petra je povedal mnogo vzgledov, kako čudno postopajo davčne oblasti pri odmerjenju dohodninskega davka. Mej zborovanjem je došel od poslanca č. g. dr. Kreka brzozavni pozdrav: „Živeli Bogu in domu zvesti slovenski delavski stanovi! V boj za zmago nad sovragi!“ Zborovalci so ta pozdrav vsprejeli s klici: „Živijo dr. Krek!“ G. predsednik se je zahvalil ljudstvu za vdeležbo in govornikom ter je shod zaključil s „Slavklici“ na sv. očeta papeža in na cesarja. Po zborovanju so došli pevci iz Trnovega, ki so zapeli „Hej Slovani“ in druge lepe slov. pesmi. Došlo je tudi nekaj gg. učiteljev, katerim so krščanski socialisti iskreno nazdravljali. Gg. učitelji so se zahvaljevali, povdarjajoč potrebo složnega delovanja duhovščine in učiteljstva. Bil je zopet dan slovenske sloge! — Prihodnji shod bode jutri 12. t. m. popoldne pri Devici Mariji v Polju.

Izlet v Št. Jur na juž. žel. priredi v nedeljo dne 19. junija „Celjski Sokol“ vzajemno s celjskim pevskim društvom, Čitalnico in del. podp. društvom. Odhod iz Celja z vlakom ob 2. uri popoldne. V Št. Jurju bode ljudska veselica, petje, godba in razne telovadske, gimnastične in atletske vaje. Vstop je prost.

Mestna hranilnica v Novem Mestu. V mesecu maju 1898 je 180 strank vložilo 35036 K 4 h., 119 strank vzdignilo 26.436 K 53 h., torej več strank vložilo 8599 K 51 k.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu maju 1898 je 173 strank vložilo 41.075 gld. 43¹/₂ kr., 82 strank vzdignilo 12.922 gld. 76¹/₂ kr., 25 strankam se je izplačalo posojil 27040 gld.

Slovansko trgovsko društvo na Dunaju je povabilo tudi po slovenskih časopisih na svoj občni shod. Dne 8. t. m. se je zbralo vsled tega toliko odličnih Slovanov v katoliški resurci na Dunaju, da je bila dvorana napolnjena. Slišali so se lepi govori, kako delajmo za slovansko vzajemnost. Prvi je govoril Čeh državni poslanec dr. Dyk, potem Poljak državni poslanec Nermovico, za njim Slovenec dr. Majaron, ki je v navdušenih besedah pozdravil društvo v imenu Slovencev, potem je nastopil Srb Zrepajac in za njim sta govorila še Čeh Lilling Frant in Poljak Mikulsky. Vsi govorniki so povdarjati potrebo, rešiti se nemškega kapitala in preskrbeti slovanski trgovini v Avstriji lastna tla. Upajmo, da se ta misel uresniči, in da se s tem dejstvom odgovori na nemško „Gemeinbürgschaft“. Tudi za slovenske trgovce je to društvo velike važnosti. Slovenski trgovci naj

bi se poučili o temeljnih vodilih društva ter mu pristopili kot člani. Društvo je enake vrednosti za trgovca, kakor za trgovskega pomočnika in obrtnika, ker ima namen vsakemu pomagati po njegovi potrebi. Vsiljuje se tudi vprašanje, bi li ne kazalo tudi slovenskim trgovcem, omisliti si kar brž jednako društvo in s tem pripomoči, da si zboljšajo svoje, po Nemcu podkopano stališče.

„Slovenski list“ se prodaja v prodajalnici pri Štefetu pred škofijo in v prodajalnici Podrekarjevi na sv. Jakoba trgu. Posamezne številke so po 8 kr.

Najnovejše vesti.

V Brno pošlje k jutrišnji slavnosti „slovanska krščansko-narodna zveza“ kot svoje zastopnike gg. poslance Einspielerja, dr. Klaića, Pogačnika in dr. Žitnika. Na kolodvoru v Brnu jih bode pozdravil poslanec dr. Stojan. Tudi v Prago pošlje zveza svoje zastopnike.

Poljski poslanci so sklenili, da se ne odrekó Čehom, le jeden poslanec je bil v klubu za zvezo z Nemci. — V Ljubljani imamo pa več takih Slovencev, ki so bili in bi bili še radi za zvezo z Nemci.

Posl. Wolfu gre dobro. Od vseh strani dobiva podpore za hujskanje. Iz Gradca je prejel 7000 gld. Nekaj doneskov je dobil tudi iz Prusije, za katero prav za prav dela.

Premilostnemu knezoškofu dr. Jegliču se je zaradi godu, ki bode v ponedeljek, poklonila danes ljubljanska duhovščina. — Davi je bil knezoškof na Dobrovi.

Knezoškof dr. Jeglič je propovedoval z apostolskim ognjem na sv. Rešnjega Telesa dan v stolni cerkvi, ki je bila natlačeno polna. Poseben vtis je napravil konec govora, ki se je nekako takó glasil: „Kristus je poslal svoje učence po svetu in jim dal nalog, da naj vse, kar je dobrega, blagoslove, kar je pa slabega, prekolnejo. Gospodin Bog naj torej blagoslovi našega sv. Očeta Leona XIII., Nj. veličanstvo našega cesarja, posvetno in duhovsko oblast, naš narod, naše ljubljansko mesto, njega prebivalstvo, vso srenjo, samo jedna hiša boč izvzeta in to je tista hiša, ki dela nečast našemu mestu — in ta bodi prokleta! Amen.“ — Katera hiša je to, gospod župan?

Umrli je v Kranju delr. inženir gosp. Jožef Omersa, star še-le 25 let. Pokojnik je bil navdušen narodnjak. Bil je ustanovnik „Kluba slovenskih tehnikov“ in sploh delavna, rada moč. Naj v miru počiva!

Nove ulice v Ljubljani. Občinski svet je sklenil, da se Dolge ulice prekrsté v Dalmatinske ulice in Žitni trg v Ambrožev trg, tri ulice ob novi justični palači naj se imenujejo: Mišičeva ulica, Cigaletova ulica in Sodnijska ulica. Za Vodmat predlagana imena ulic so bila preučena in se vrnejo odseku, da dobi bolj domača imena.

Izlet k sv. Jeri v Gorjancih, katerega je jutri nameravalo prirediti „Slovensko planinsko društvo“, izostane.

Toča je pobila dne 10. t. m. okoli Moravč. Prizadetih je devet vasij.

V Gorjah pri Bledu bode v nedeljo dne 19. junija blagoslovljenje novega gasilnega doma. Slavnost, pri kateri bode sodelovala vojaška godba, priredita gasilno društvo in občina v proslavo cesarskega jubileja. Popoldne ob 2. uri bode prosta zabava.

Pozdrav iz Celja se blišči samo v slovensčini na novih razglednicah, katere je založil Srečko Magolič, fotograf v Celju. Doslej so morali celjski Slovenci rabiti nemške razglednice. Na novih razglednicah so prekrasno izvršene slike: pogled na Celje, Narodni Dom in razvaline gradu celjskih grofov.

„Naprej“. C. kr. namestništvo v Gradcu je pravila krščanskega socijalnega političnega društva „Naprej“ s sedežem v Celju odobrilo.

Španjsko-ameriška vojna.

Glavno zanimanje se vrti sedaj okoli poplajene ladije „Merrimac“. Veliko veselje je pri-

nesla v Španijo vest, da se je ta ladija potopila pred Santiagom s španjskimi torpedi. Resnica pa je, da so jo potopili Američani sami s svojimi torpedi, da so tako v najožjem delu kanala, ki drži v luko, zaprli izhod španjskemu brodovju admirala Cervere. Sedem vojakov, ki so gnali „v smrt“ ladijo „Merrimac“, so se rešili v čolnu pred eksplozijo in so potem postali španjski vjetniki. Španjci so hoteli razstreliti ladijo „Merrimac“, katere kos moli iz vode, a napadli so jih Američani s topovi iz ladij in jih nekaj ubili in ranili ter jim zelo poškodovali jedno ladijo in utrdbe pred mestom. Izkrkali so dalje Američani 7 kilometrov od Santiaga del svoje vojske, ker hočejo mesto napasti tudi od kopne strani, kjer isto ni utrjeno. Od te strani se nadejajo izdatne pomoči od vstašev.

Poroča se o hudi bitki pri Caimaneri na Kubi. Španjci so zbežali in požgali mesto. Američanom so pomagali vstaši. Santiagu preti lakota. Američani so dobili v oblast ne-le višine okrog mesta, ker so se izkrkali na suhem, ampak tudi kabel (pomorsko telegrafsko žico) in admiral Sampson ima direktno zvezo z Washingtonom. Ameriške granate so zadele neki vlak in ubile 4 vojake. Na Kubo pošilja Amerika vedno nove čete. Dne 8. t. m. je poslala pod vodstvom generala Schafterja iz Tampe 27 tisoč mož.

Jako slabo se godi Španjcem na Filipinih. Vodja vstašev Aguinaldo je z več tisoč možmi zasedel pokrajino Cavite, vjel mnogo Španjcev in ker prihajajo še vedno nove čete iz vse dežele pod njegovo zastavo, bode najbrž v kratkem vzel Španjcem Manilo. V Madridu zahtevajo poslanci, naj se spravijo pred sodišče oni, ki so povzročili ta nesrečni položaj. Ministerski svet se peča le s položajem na Filipinih. Vojni minister je šel v Kadiks, kjer ima Španija še 15 vojnih ladij. Vlada ne dobiva poročil iz Manile in razširjena je vest, da je Manila že padla v roke vstašem.

Narodno gospodarstvo.

Slovenskim posojilničarjem!

O slovenskem posojilništvu se je veliko govorilo. Ne, govorilo se še ni dovolj, le pisalo se je veliko o njem; z besedo, z živo besedo so se pa slovenski posojilničarji še vse premalo oglašili pred slovenskim svetom. Res sklicujejo posamezne slovenske posojilnice vsako leto svoje ude na občni zbor; toda na teh se razpravljajo le suhe gospodarske zadeve vsake posamezne posojilnice.

Večje zanimivosti je vsako leto občni zbor „Zveze slovenskih posojilnic“ v Celju. Toda tudi ta shod ni tako živahen, kakor bi bilo želeti, ker se sklicuje navadno še-le po zimi. Širše važnosti bi bili lahko sčasoma tudi občni zbori „Zveze kranjskih posojilnic“ in „Gospodarske Zveze“. Tudi občni zbori „Centralne posojilnice slovenske“ niso bili dozdej mnogo-brojno obiskani, ker se niso vršili v večjem mestu in ob ugodnejšem času. Vse te okoliščine in to, da bi se vzbudilo pri slovenskih posojilničarjih večje zanimanje za vse skupne zadeve slovenskega posojilništva, napotilo je na letošnjem občnem zboru „Centralno posojilnico slovensko“, da skliče še to leto v večje mesto še drug občni zbor, ki bi bil nekakšen splošen shod slovenskih posojilničarjev ali „prvi veliki zbor slovenskega posojilništva“.

Na tem shodu bi se v prvi v večji družbi razpravljalo o načelih in organizaciji slovenskega posojilništva; kajti marsikaj še ni jasno in dognано pri zavodih našega denarja in združnega gospodarstva. V pretres kaže znova vzeti Raiffeisenova in Schulze Delitsch-eva načela, in odobriti kaže na javnem shodu naš slovenski posojilniški sistem. Prerešetati kaže na javnem shodu z ene strani prednosti, z druge strani pa neugodnosti zakona z dne 1. junija 1889. Posebno temeljito bi bilo treba pretresti načrt novega združnega zakona. Kazalo bi znabiti kazati tudi napačnosti in škodljive določbe, ki se nahajajo v pravilih nekaterih posojilnic. Govoriti bi utegnili znabiti tudi še o knjigovodstvu naših posojilnic.

Gledé organizacije posameznih posojilnic in njih razmerja do sosednih sester bi se znabiti sprožil predlog, kje kaže še posojilnice snovati in kje jih ne kaže; kjer je več posojilnic skupno v enem kraju, ali blizu skupaj v enem kraju, ali blizu skupaj v enem okraju, bi se nasvetovati utegnulo, kako bi se one združile ali približevale, oziroma svoj delokrog tako odmerile, da ne bi se spodtikala niti ena nad delovanjem druge. Največje važnosti je pa dobra organizacija tistih društev, katera so vzela v svoje varstvo posamezne slovenske posojilnice. Ta društva, oziroma zadruga so: 1.) „Zveza slovenskih posojilnic“ (v Celju) 2.) „Zveza kranjskih posojilnic“. 3.) „Gospodarska zveza“ (obe v Ljubljani) in 4.) „Centralna posojilnica slovenska“ (v Krškem). Ker so pravila prvih treh društev taka, da lahko sega eno društvo v delokrog drugega, treba bi bilo v tej zadevi mirno in rodoljubno besedo spregovoriti, da bi se nobenemu društvu ne godila krivica, marveč da bi vsa društva s „Centralno posojilnico“ vred med seboj se podpirala in sporazumno podpore dajala vsem slovenskim posojilnicam in zadrugam, n. pr. na ta način, da bi izdajala skupno svoj časnik, prirejala učne tečaje itd. Na tem shodu bi se sploh nič ne podiralo, nikogar ne sumničilo, nič ne politikovalo. Shod naj bi marveč zidal in družil ter v veliki meri in z jasno ter slovesno besedo pospeševal narodno gospodarstvo po Slovenskem, kolikor se ono razodeva v slovenskih posojilnicah in drugih gospodarskih zadrugah.

Ves shod naj bi imel v resnici slovesen obraz. Na tem shodu bi se namreč tudi o tem posvetovali, kako bi slovensko posojilništvo v svoji skupnosti praznovalo letos 50letni jubilej našega presvetlega cesarja.

V tej zadevi niso dosedaj naše posojilnice še ničesar mogle ukreniti. Nekatero so še pre-slabotne, druge so pa v narodne namene že veliko žrtvovala.

Podpisana „Centralna posojilnica slovenska“ torej namerava resno sklicati prvi shod slovenskih posojilničarjev in to v belo Ljubljano, prve dni meseca avgusta. Predno pa stori potrebne korake v to svrhu, mora vendar v smislu sklepa občnega zbora za mnenje poprašati svoje zadružnice, drugič pa tudi vse ostale naše posojilnice. Naj nam torej one blagovole poročati: Ali želé takov shod? Ali naj se skliče v Ljubljano? S kakšnim dnevnim redom? Koliko zastopnikov utegnejo odposlati itd.

V Krškem meseca junija 1898.

Načelstvo „Centralne posojilnice slovenske“.

Razne stvari.

Srbsko pevsko društvo iz Belega Grada je prišlo dne 9. t. m. v Debrecin na Ogersko, kjer so pevce Madjari „prisrčno“ sprejeli. Srbi so peli ogersko, Madjari pa srbsko himno. Pri bankentu je župan Simonffy napil našemu cesarju, škof Volavka pa srbskemu kralju.

Deželna banka na delnice za Bosno in Hercegovino se je osnovala v Sarajevu. Izdalo se bo 100.000 delnic.

Nekaj za gospodičine. Ruski naučni minister je najstrožje prepovedal vsem gojenkam ruskih šol, tudi glasbenih, nositi korzete.

Davek na plemstvo. Nedavno predlagal je nekdo v laškem parlamentu sledeče: Plemstvo naj se deli osebami proti gotovi odškodnini. Za knežji stan naj se plača 20.000 gld., za grofovski 10.000 gld., za baronski 6.000 gld., navadni plemenitnik naj odrine 2.800 gld. Če bi kdo tako plemstvo zahteval sam za svojo osebo, naj plača samo 1/3 davka. Grb bi se kupil za 500 gld. Tudi nekaj!

Učiteljišč je v Avstriji vseh skupaj 62, namreč 44 moških in 28 ženskih. Moške zavode obiskuje 6923 dijakov in ženska učiteljišča 2959 dijakinj, vseh je tedaj 9882.

Radi dvoboja — obešena sta bila 1. 1898 dva častnika v Berlinu, in sicer so najprej zmagovalca, tistega pa katerega je pobil, so že mrtvega obesili na vešale.

Bolniška blagajna v Toplicah na Češkem, katero imajo v rokah socijalni demokratje, ki so pred kratkim v Lincu toliko kvasili o skrbi za ubogi proletarijat, je prišla v konkurz. Zmanjkala je svotica 4000 gld. Blagajne voditelja so zaprli.

Hrvatska žurnalistika je pričela cvesti. Posavski Hrvatje snujejo nov list „Bog i Hrvati!“ Zdi se nam, da se je letos že malo preveč novih listov pojavilo na Hrvatskem. Razcepljenost škodi.

„**Hrvatski Planinar**“ je nov hrvaški list, ki izhaja kot glasilo „Hrvatskega planinskega društva.“ V prvi svoji številki prinaša tudi „Po zdrav Triglavu sa Sljemena.“

Hrvatsko narodno gledališče v Zagrebu je v ravnokar zaključeni sezoni predstavljalo prvičkrat najst hrvatskih izvornih del in jedno slovensko delo. Dalo pa je reprize petnajstih hrvatskih izvornih del in jednega slovenskega dela. — Dne 7. t. m. je bila zadnja predstava pod upravo intendanta Miletiča. V gledališču in na ulici je občinstvo Miletiču prirejalo srčne ovacije. Vprašanje, kdo bode novi intendant do sedaj še ni rešeno. Nekateri pričakujejo, da bode zopet dr. Miletič. Drama je odpotovala sedaj v Mitrovico, kjer namerava igrati mesec dnij. Naš rojak g. Ig. Borštnik bode nastopil v igran „Trilby“ in „Strašila“. Kakor čujemo, je g. Borštnik zadnji čas imel svojemu talentu primerno dovolj dela, zato iz zveze hrvaškega narodnega gledališča še ne izstopi.

Ljubljana leta 1895. in 1896. G. konceptni pristav E. Lah je sestavil temeljito sestavljeno statistično poročilo o Ljubljani. Ker je to poročilo za vsacega Slovenca gotovo zanimivo, objavljamo je v glavnih potezah. Občina Ljubljana meri 35.34 km², in je imela koncem leta 1896. okoli 35.000 prebivalcev. Okrajev je z Vodmatom 6. Koncem l. 1895. je bilo hiš 1329, l. 1896. pa 1398, in sicer pritličnih 664, jednonadstropnih 417, dvonadstropnih 240, tronadstropnih 73, štirinadstropne 4. Davka prostih je bilo 199 na novo sezidanih hiš. Zakonov je bilo sklenjenih l. 1895. 324, l. 1896. 389. Rojenih je bilo l. 1895. 933, l. 1896. 825. Umrlo jih je leta 1895. 1043, leta 1896. 839, in sicer največ v dobi pod 5. leti. Vzrok smrti je bil pri odraslih večinoma tuberkuloza, dokaz, kako malo se zgodi v obrambo te zavrtnatne bolezni, ki se širi vsled slabih zdravstvenih razmer, sosebo stanovanja in hrane. Skupni dohodki ubožnega preskrbovanja so znašali l. 1896. 59.865 gld., izdatki pa 61.600 gld. Preskrbovalni stroški v mestni obožni hiši so znašali 4159 gld. 87 kr., tako da pride poprek na jeden dan 13 gld. Mestnih ljudskih šol je bilo 6, družih 9, s 57. mestnimi in 85. privatnimi učitelji. Sole obiskujočih otrok so našli 4018. C. kr. gimnaziji sta bili 2 z 39. učnimi močmi in 922. učenci. Realka je štela 20 učnih močij in 345 učencev. Razun teh je bilo 6 strokovnih šol. Skupni stroški občine ljubljanske v učne namene so znašali 74.663 gld. Snedlo se je l. 1896. 87.190 kg mesa, in sicer največ meseca marca 10.608 kg kuretine 82.009 komadov, 2486 zajcev in 25.561 kg rib, 5.574.438 kg moke in 1.298.414 jajc; žganih pijač vpeljali so 2087 hl, vina 20.619 hl, piva 21.490, drv 30.485 m³, premoga 30.157.155 kg. Ljubljana se širi leto za letom. Vprašanje je le, bode li tudi potrebščina prebivalstva v tej meri rasla. Bog daj, da poneha neznosna draginja in se povzdigne občni zaslužek, ker srednji meščanski stan, poprej trden, je v nevarnosti in ne bode mogel več dolgo nositi bremen — moderne Ljubljane!

Razmere v okrajni bolniški blagajni ljubljanski razkrinkane.

(Izvirno poročilo.)

Defraudacija v okrajni bolniški blagajni ljubljanski se je razpravljala pred tukajšnjimi porotniki pretekli terek. Na obtožni klopi je sedel samski računski asistent Metnitz. Predsedoval je sodišču svetnik Pleško, votanta pa sta bila svetnika Kavčič in Elsner, zapisnikar

g. Prevc, državnega pravdnika je zastopal dr. Travnar, obtoženca dr. Moše in okrajno bolniško blagajno ljubljansko dr. Krisper.

Obtoženi Metnitz je tajil, da bi bil poneveril 1785 gld. 31 kr. Priznava: poneveril je manjšo svoto, to pa radi tega, ker je bil vsled bolezni matere in sestre v denarni zadregi, in pa ker je imel glede prejemanja denarja popolno prostost skoro brez kontrole! Odločno taji, da bi on bil poneveril zneske Pettini, Olga Breskvar in Šturm. Smel je tudi strankam odračunati, če je stranka plačala za preveliko število delavcev. Na vprašanje predsednikovo, kdo mu je dal pravico, vsprejemati denar, odgovoril je Metnitz, da mu je to povelje dal blagajnik Branke, kateri je redkokdaj prišel v blagajno. Časih Branke še časa ni imel, od njega vzeti denar in ga je moral obtoženec nesti k sebi domov. Ob takih razmerah ni čudno, če je kaj poneveril. Sluga in pisar sta tudi vsprejemala denar, da strankam ni bilo treba čakati na Branketa. Ko je nekoč sluga Črne prišel na sled defraudacijam, so se Klein, Branke in on tako zmenili, da mu dajo poneverjeno svoto kot posojilo. Obtoženec je res podpisal najprej pobotnico za 400 gld. potem pa za 200 gld. ker mu je Branke dejal, da bode prvo pobotnico uničil vsled povelja načelnika Kleina, ki mu je dotični znesek „šenkali“. Od „dolžnih“ 200 gld. je potem plačeval v blagajno nazaj mesečno 5 gld., načelnštvo ga je v blagajni še obdržalo, blagajnik Branke mu je pa pustil še večjo prostost pri sprejemanju denarja. Obtoženec trdi, da je zneske Pettini, Olga Breskvar, Šturm, neke delavske blagajne na Koroškem in razne poštno zneske poneveril Branke. Pravilnega nadzorništva ni bilo ni od strani magistrata, ni od strani države. Klein je dobro vedel, kako se obnaša Branke in kaka prostost se njemu, obtoženemu, daje pri vsprejemanju denarja, a vsega tega ni prepovedal.

Dr. Krisper konstatuje, da je bila od strani magistrata kontrola, ker magistrat po zmagi krščanskih socijalcev ni pustil gospodariti novoizvoljenega načelnika Kregarja, ampak je magistrat sam nekaj časa vodil posle, mej tem časom pa je Metnitz tudi mirno naprej poneverjal.

Priča Kregar, sedanji načelnik blagajne, pojasni, da sta prišla s slugo Črnetom na poneverjenje in da je on takoj storil potrebne korake, da se stvar pojasni in da se blagajna odškoduje. O prejšnjih poneverjenjih za Kleina on tedaj ni ničesar vedel. Vse poslovanje se mu je že pred volitvami sumljivo zdelo, ker so krščanskim socijalcem ponujali odškodnino: denar in smodke, če agitujejo proti soc. demokratom, ki so hoteli priti v okrajno bolniško blagajno. Ko je pa po volitvah bil iz odbora izvoljen krščansko-socijalni načelnik, mu prejšnji gospodarji skoro dva meseca niso hoteli dati blagajniških ključev. Pod njegovim vodstvom ne sme zneskov odračunati strankam noben uradnik. Dolžnost stranke je, o pravem času naznaniti in odglasiti pravo število delavcev.

Priča Ig. Čamernik pove, da mu je Branke tedaj, ko sta ga s Kregarjem radi poneverjenja prišla, dejal, da je Klein Metnitzu res podaril neko poneverjeno svoto 500 gld.

Priča Klein to taji, potrди, da je Metnitz res sprejemal od strank denar, če Branketa ni bilo. Branketa je priča „ene dvakrat opozoril“. Metnitz je že prej imel „navado“, pobirati denar, te pravice mu priča Klein ni dal, samo trpel je je.

Priča Čamernik ponovi, kar je dejal že prej.

Priča Črne potrди, da je tudi on sprejemal denar. Ko se je izvršila prva defraudacija, je Branke slugi naročil, naj pazi na Metnitza, torej je blagajnik slugo postavil za kontrolorja. Mnogo knjižic, iz katerih bi se dale določiti defraudacije, je izginilo. Od časa potresa je imel Branke oba blagajniška ključa. Dobivali so tudi remuneracije, a remuneracije niso v knjigah zabeležene.

Priča Branke takoj ko nastopi, hoče praviti, da on nedostatka v blagajni ne bo pokrtil iz svoje kavicije, ker se ta nedostatek ni izvršil po njegovi krivdi. Pravi, da je načelnik Weber, ki je bil pred Kleinom, dal Metnitzu pravico, pobirati denar, Črnetu pa prejšnji odbor. Knjižice (o katerih je Črne govoril) je načelnik Klein do-

volil prodati. Kar se tiče Pettinijevega zneska, je bila taka „navada“, da se ni zabeležilo prej v knjigah, predno ni stranka vse plačala. (Čudna navada to! Stotaka Branke ni zabeležil v knjige od l. 1896. in ga je še-le pri drugi hišni preiskavi blagajna zopet dobila nazaj. Opomba poročevalca.) Klein ni daroval Metnitzu ničesar, da pa bi bil on Čamerniku o tem kaj dejal, „se ne ve spominjati“.

Priča Čamernik še jedenkrat odločno ponovi svojo izpovedbo. Obe priči sta seve prisegli.

Priča Črne pove, da mu je prejšnji odbor naložil, pobirati doneske pri strankah na domu, nikakor pa ne, denar namesto blagajnika sprejemati v pisarni.

Priča Abranovič ni vedel ničesar novega povedati, priča Franz Otto, uradnik pri tvrdki Treo, pa je povedal samo to, da je Metnitzu izročil tvrdkin donesek za dva meseca, katerega polovico, 385 gld. 99¹/₂ kr., je potem Metnitz poneveril. Izročil mu je denar, ker je mislil, da ga ima pravico vsprejemati.

Strokovnjaki so povedali, da so mnoge točke radirane. Dognalo se je, da je Metnitz v pisarni večkrat radiral vpricho uradnega osobja

Porotnik Bürger pravi, da bi bil moral blagajnik Branke vendar opaziti radiranje. Branke odgovori: „Höchst selten!“ (Bog ve, če se je radiranje Branketu kaj sumljivo zdelo? Opomba poročevalca.)

Zagovornik dr. Moše zahteva, da se glede fakta Pettini zasliši tudi policijski komisar Podgoršek, ki je vodil hišno preiskavo pri Branketu, in pa nekdanji načelnik Weber, ki bode povedal, da ni res, da bi bil on Metnitzu dal dovoljenje, pobirati denar. Sodišče tem predlogom ni ugodilo.

Državni pravdnik je dokazoval krivdo Metnitzevo. Pač vse jedno je, od koga je dobil dovoljenje, pobirati denar, on je poneveril blago javne uprave in radi tega je kriv. Državni pravdnik je pripoznal, da se more Kleinu in Branketu očitati veliko malomarnost. Obravnava je naredila vtis, da bi poleg Metnitza moral sedeti tudi še kdo drug na obtožni klopi, toda to se ni zgodilo, ker goljufije se drugemu ne more dokazati. Lahko se tudi reče, da bi Metnitz ne sedel na obtožni klopi, če bi se bilo bolj strogo nanj gledalo.

Dr. Krisper je kot zastopnik okrajne bolniške blagajne priporočal, naj se Metnitza spozna krivim.

Zagovornik dr. Moše je porotnike spominjal na izreke prič, ki so večinoma olajševalno izpovedale za obtoženca. Zagovornik je elegantno razkosal razmere v okrajni bolniški blagajni. Jediní krivec ni Metnitz, drugi bi še bolj zaslužili sedeti na obtožni klopi. Tisti, ki bi bil moral biti v blagajni, ni bil v blagajni. Metnitz ni izneveril denarja blagajni, ampak blagajniku, ker mu je samo ta dal dovoljenje, vsprejemati denar. Prosil je porotnike, naj, če že obtoženca ne oprostite, potrdijo samo četrto vprašanje.

Porotniki so se nato posvetovali. Po končanem posvetovanju izjavil je njihov načelnik g. Ant. Dečman, da so porotniki na vsa vprašanja jednoglasno odgovorili: nekrivi!

Ta izrek porotnikov je po vsem mestu obudil veliko senzacijo ter je mogočno padel po hrbtu prejšnjega odbora okrajne bolniške blagajne ljubljanske in po tistih, ki so gnile razmere zagovarjali ter jih hoteli prikriti. Izrek porotnikov kaže s prstom na tiste, ki so s svojo neodločnostjo, malomarnostjo zakrivilili te razmere, a so hoteli vendar še gospodariti. Da je izrek porotnikov velik moralen udarec tudi za „Slovenski Narod“, ki je blatil poštno krščansko-socijalne može, hvalil pa vestnega blagajnika Branketa, to ta list dobro čuti, zato je o vsej obravnavi priobčil samo par nedolžnih vrstic. Sedanji odbor okrajne bolniške blagajne pa te stvari menda ne bode še pustil pri miru. Na dan so namreč došla nova fakta. Denarja, katerega so nekatere tuje blagajne poslale ljubljanski okrajni bolniški blagajni za oskrbovanje bolnikov, ni nikjer. Blagajna je dobivala te zneske po pošti, vsprejemal jih je pa — —. Na vsak način bode bodočnost še marsikaj zanimivega razkrila.

Poslano.*)

V seji občinskega sveta ljubljanskega so se oddala pečarska dela za hišo meščanskega zaklada. Oferiral sem svoja dela tudi jaz ter jim postavil koliko mogoče nizki znesek 1738 gld. (in ne 2088 gld., kakor poroča »Narod«.) Občinski svet pa je dela oddal tvrdki Vidic & Comp. za 3379 gld., torej znatno dražji tvrdki. To postopanje je tem bolj čudno, ker je doslej še vsako leto dobila mestna dela ta tvrdka, na druge istovrstne obrtnike se pa občinskemu svetu menda ne zdi vredno ozirati se. Tako neopravičeno preziranje škoduje znatno mojemu obrtu, ker se pač vsak mora prašati, zakaj se občinski svet ni oziral na mojo ponudbo, da si je bila ne samo za 1641 gld. cenejša, nego najcenejša. Tu moram povdarjati, da sem doslej izvrševal le priznana dobra dela, kar potrjuje razna spričevala in da mojih del še nihče ni pometal iz hiše, kako se je delom tvrdke Vidic & Comp. že zgodilo. Slikarska dela so se oddala najcenejši tvrdki, zakaj se je ravno pri pečarskih delih za toliko stotakov oškodovalo davkoplačevalce? Ali je morda občinski svet za to tu, da meče skozi okno stotake posameznim izvoljencem? Prosim pojasnila, zakaj je občinski svet oddal dela dražji tvrdki, ker mi ne more biti vse jedno, kako se v javnosti tolmači ta čudoviti sklep, radi katerega je lepo število davkoplačevalcev še bolj ogorčeno nego, jaz.

Alojzij Večaj,

pečarski mojster v Ljubljani.

*) Za to »Poslano« je uredništvo le toliko odgovorno, kolikor določa zakon. 57 1-1

Zahvala.

Vsem p. n. gg. volilnim možem, ki so me dne 6. t. m. počastili z zaupanjem, da so me volili državnozbornim poslancem, izrekam tem potom najudanejo zahvalo. Bog in narod!

Na Dunaju, dne 8. junija 1898.

58 1-1

Ivan Vencajz.

Razpis službe.

Pri podpisani posojilnici je oddati mesto uradnega vodje

z letno plačo 1200 gld. 59 3-1

Prošnje so pisмено vložiti do 30. t. m. pri načelniku dr. Ivanu Šusteršič-u, odvetniku v Ljubljani.

Prošnji je priložiti: rojstveni in krstni list, navadnostno spričalo župnijskega in občinskega urada, zdravstveno spričalo, šolska spričevala ter izkaze o doseganju službovanju in o pridobljeni popolni sposobnosti za razpisano mesto.

V Ljubljani, dne 11. junija 1898.

Ljudska posojilnica,

reg. zadruga z neomejeno zavezo.

Potrtega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš srčno ljubljani, nepozabni sin, oziroma brat, svak in stric, gospod

Joža Omerza

dekret. inženir pri c. kr. zem. vladi v Zadru,

danes ob 3/4, na 9. uro dopoludne po dolgi, mučni bolezni, v 25. letu svoje starosti, previden s svetotajstvi, m.rno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika bude v soboto, dne 11. junija t. l. ob 6 uri popoldne iz hiše žalosti v Kranju.

Svete maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi v Kranju.

Venci se na pokojnikovo željo hvaležno odklanjajo.

V Kranju, dne 9. junija 1898.

Franc Omerza, oče. Josipina Omerza, mati

Viktor, Franc in Miklavž, bratje; Pavla Sajovic, Marija Kokalj, Ana in Ivanka Omerza, sestre; Franc Ks. Sajovic in dr. Alojzij Kokalj, svaka; Ana Omerza, roj. Kokalj, svakinja; Viktor, Leo in Marijan Sajovic, nečaki.

60 1-1 Brez posebnega naznanila.

J. Lozar,
Ljubljana, Mestni trg št. 7,

priporoča svojo zalogo

kolesarskih jopičev (sweaters), sraje belih in raznobojnih, čepic, pasov, nogavic, dokolenic, zavrtnic, ovrtnikov, zapestnic, telovadskih hlač, jopic, čevljev in drugih potrebščin.

Cene zmerne! 50 (3 3)

Vnanja naročila izvršujejo se s povratno pošto.

Alojzij Večaj,

pečarski mojster v Ljubljani,

Opekarska cesta št. 6r.

priporoča svojo izborno zalogo vsakovrstnih

pečij iz glinaste snovi

od najpriprostejših do najfinejših rujave, zelene ali bele barve. Izdeluje na željo tudi peči v ljubni drugačni barvi.

Natančno izvršuje naročila na štedilnike ter jamči za vse svoje izdelke jedno leto.

Cene nizke. 8 (52-15)

Prej **Albert Robida** Prej
M. Učak M. Učak
v Ljubljani, Rožne ulice št. 5

26 (25-14) izvršuje po najnižjih cenah

sobna slikarska dela

v vsakem slogu in ima tudi na blagovoljni ogled veliko zbirko najnovjših vzorcev. — Dela na željo se vzprejemajo ob vsakem času. — Priporoča se posebej za slikanje cerkev in kapel. — Naročajo se dela lahko tudi pismenim potom.

VIZITNICE

priporoča

J. Blasnikova tiskarna.

Zarezano strešno opeko

(Strangfalz-Dachziegel)

prešano opeko za zid
navadno opeko za zid

85 ponujata

po izdatno nižanih cenah

Knez & Supančič

tovarna za opeko v Ljubljani.

F. P. VIDIC & Co. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah vsakokoli množino

zidarske opeke,

zarebane strešne opeke

(Strangfalzziegel)

(izdelane iz najbolje znane Vrhiške gline) z zraven spadajočo

stekleno zarezano opeko in strešnimi okni iz vlitega železa

lončene peči in štedilnike

(lastnega izdelka)

42 (10-8)

Roman-cement

Dovški Portland-cement
kakor vse v stavbinsko stroko spadajoče predmete.

Najnižje cene!!!

Ignacij Čamernik

kamnosek,

v Ljubljani, Poljske ulice 28.

Priporoča se prečastiti duhovščini za vsa

kamnoseška cerkvena dela

oltarjev, prižnic, obhajilnih miz i. t. d.

Ima tudi lepo zalogo raznovrstnih

36 (24-7)

nagrobni spomenikov

preskrbljuje na željo cele rakve.

Priporoča se tudi stavbinskim mojstrom in hišnim posestnikom za vsa stavbinska dela iz trdega kraškega kamna, katera točno, solidno in po nizkih cenah napravi.

Brezplačno izdeluje narise, napravi obrise za cerkvena in stavbinska dela.

Častitim odjemalcem piva!

P. n.

Usojamo si Vam uljudno naznaniti, da smo pridobili od gospoda Oda Pammer-ja

zalogo piva

na Marije Terezije cesti št. 2.

ter bodemo tukaj svoje povsod na dobrem glasu znane

češke izdelke piva

v sodčkih in steklenicah

po gledé izvrstne kakovosti nizki cení razpečavali.

Ob jednom pripomnimo, da gospod Odo Pammer ostane v naši službi kot voditelj zaloge ter bode naša skupna težnja točno in pošteno ustreči zahtevam častitih odjemalcev.

V prijetni nadeji, da nas blagovolite razveseliti z naročili, priporoča se z velespoštovanjem

kneza Adolfa Josipa Schwarzenberga pivovarna
v Protivinu.

V Ljubljani, dne 4. junija 1898.

56 4-2